

[A. M. Hansen.]

ærede Medlem var vokset fra at staa og tale, som om vi befandt os i en ganske almindelig Situation, seende bort fra, at vi her i Landet baade erhvervsmæssigt, beskæftigelsesmæssigt og økonomisk befinder os i en Nødsituation; vi er i hvert Fald i en saare vanskelig Situation. Det er ud fra Erkendelsen af, at Situationen er saadan, at dette Lovforslag er født, og det er ud derfra, det radikale Venstre har taget Stilling dertil, og vi skal nok paa ethvert Sted, hvor det ærede Medlem maatte ønske det, forsvare den Stilling, vi har taget.

Det ærede Medlem kan vippe, saa meget han vil, paa sin Vippe, han kan tale frem og tilbage, han kommer ikke udenom den Kendsgerning, at Venstres Standpunkt til Sukkerspørgsmaalet har taget en glædelig Vending fra 1930 til i Dag, idet Venstre i 1930 havde et negativt Standpunkt og nu dog paa Grund af Forholdenes Udvikling er kommet til at indse, at nu gaar det ikke længere at sige nej, man maa da enten gaa med til det, der foreslaas, eller stille noget op i Stedet for.

Jeg har lovet det ærede Medlem, at jeg vil være med til, hvis det kan gøres, at give hans Forslag, naar det foreligger, en saglig Behandling i det kommende Udvalg, men jeg vil dertil føje, at er der Alvor i Venstres Stilling til den Situation, vi befinder os i, maa det give sig Udslag i en Forhandling, hvor man kan gaa ind paa enten helt eller delvis det, som foreslaas i det foreliggende Lovforslag. Jeg ønsker imidlertid ikke at fortsætte med en politisk Forhandling om dette Spørgsmaal. Jeg ønsker en saglig Forhandling, som jeg haaber vil føre til et snarligt og godt Resultat, et Resultat, som fører til, at der virkelig bliver tegnet saa stort et Areal til Sukkerroedyrkning, at vi i det kommende Aar selv kan forsyne vort Folk med Sukker.

Hans Hansen: Den højtærede Handelsminister havde ikke meget at anføre til de Betragtninger, jeg fremsatte i Gaar, angaaende det reelle Formaal med nærværende Lovforslag. Jeg gjorde opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslags eneste reelle Formaal er at sikre Sukkerkapitalen en Rente fra 4 til 5 pCt., og jeg fremsatte denne Betragtning i Forbindelse med den Kends-

gerning, at Sukkerkapitalen fra 1912 har faaet udbetalt i alt over 60 Mill. Kr. i Udbytter. Den højtærede Handelsminister havde intet andet at bemærke hertil end, at jeg havde givet Tilslutning til den protektionistiske Vej ved den betingede Tilslutning, jeg gav det ærede Medlem Hr. Clausager, og mine Betragtninger over den indenlandske Afgifts Ophævelse.

Ophævelsen af den indenlandske Afgift, som jo nu udgør 3 Mill. Kr., vil ganske vist betyde en Forøgelse af Beskyttelsen. Men jeg mener jo dog, at der skal være en Smule Metode ogsaa i, skal vi sige, Toldgalskaben, for man finder dog ikke paa i Dag at opkræve en indenlandsk Afgift af den Fabrikation, der som Skotøjs-, Maskin- og Tekstilindustriernes er beskyttet. Hvorfor ikke have Metode i Galskaben?

Ingen vil mistænke mig for at ville have Toldbeskyttelse. Jeg har Gang paa Gang udtalt og vil heller ikke undlade denne Gang at udtale, at jeg ønsker al Toldbeskyttelse og al Told ophævet, og vi har kombineret vort Forslag derom med Forslag om Indførelse af Grundskyld; det ligger nu ikke for i Dag.

Men jeg vil sige: hvorfor skal Landbruget alene betale tilbage, hvad det faar, naar Staten skal administrere det, og give det tilbage i Krisehjælp? Det er denne vidunderlige Tro paa, at Staten administrerer bedre end Folk selv. Jeg mener, som jeg har sagt mange Gange, at Staten er den daarligste Administrator indenfor Erhvervslivet.

Jeg ønsker hurtigst muligt Ophævelse af al Told, ogsaa Sukkertold. Men der er kun eet af to at gøre i Øjeblikket, enten at skride ind overfor de forhaandenværende Kapitaldannelser under Form af Prioriteter og af toldbeskyttede Industrier ved at paalægge de første en Afgift, som vi har henvist til ved en tidligere Lejlighed, og for de sidstes Vedkommende at ophæve Tolden. Eller at give Statsværn i Form af Tilskud eller Told, for at denne falske Kapital kan forrentes. Den højtærede Handelsminister vil altsaa ind paa det sidste, nemlig at give Statstilskud, saa det er muligt at forrente den falske Kapital. Jeg synes, at man burde gaa den modsatte Vej, nemlig komme bort fra Statsindgreb og Told.